

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

IV. Ceremoniae divinum cultum augustiorem reddunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

lis, quæ Constantini tempora præcesserunt, durâ-
te persecutione, coacti sunt Christiani simplici
Dei cultu contenti esse, impediri quo minus pos-
sent solemnem eius ordinem constituere, ut postea
factum est, quom per conversionem Imperatorum
pax contigit Ecclesiæ, ita ut iam possent cum Gen-
tilibus pari Marte congredi. Quapropter frustra
se cruciat Plessæus, dum conatur ostendere, eum
Dei cultum, qui hodie viger in Ecclesia Christia-
na, ab initio talem non fuisse. Neque enim ignora-
mus, tenuitatem illam, quæ tunc laborabat Ecclē-
sia, exiguum Christianorum numerum, & igitur
denique persecutionum obstidisse, quo minus
Templa ista magnifica ædificarent, eaque tantis
opibus & tam pulchro ornatu instruerent, & tanto
cum apparatu Deum colerent: & nihilominus ra-
men cultus idem fuit, condecoratus postea multis
ceremonijs & diuitijs, impleto scilicet eius rei
tempore, ab Esaiâ prædicto.

IV. Sane quæ pulchra sunt, semper pulchra sunt:
verum ut adamas aut pyropus bracteolæ impo-
situs, fulgorem acquirit multo maiorem nativo: ita
cultum diuinum multo augustiorem efficit pul-
chrum sanctarumq; illarum ceremoniarum ac-
cessio, quamuis apud Ethnicos etiam bona parte vi-
sitarum, sub quibus sublimissima & præstantissi-
ma mysteria, non secus ac vix sub vinearum pam-
pinis, abscondita latent. Sed quantumuis insit illis
pulchritudinis, erraticis tamen istis ingenijs non
sapiunt. Squalorem, inquit, & situm redolent.
Qua in re non absimiles mihi videntur illis, qui ad-
eo delicatos oculos habent, ut non dignentur as-
picere tabulam aliquam, Michaelis Angeli, aut
Raphaelis, aut Titiani diuina manu pictam, pro-
pterea quod omnia atrodenstempus æuum ali-
quem aut pallorem colorum induxit. Neque enim
idonei sunt oculi illorum ad faciendum iudicium
de admirabilibus lineamentis, quæ apparent in an-
tiquitate, sub carie tabularum istarum pulcerra-
marum, vetustate & fumo pæne corruptarum. Et
quemadmodum nihil interest, siue febricitantem
imponas aureo preciosoque lecto, siue culcitæ
stramentitiæ; quietem enim nec hic nec illic inue-
niet, sed modo in hoc, modo in illud lectus lecti se-
se volutans non poterit in vno aliquo loco quies-
cere, propterea quod quocumque tandem recum-
bat, ubique eum comitatur morbus suus, nec vs-
quam ab eo recedit anxia & morosa febris: Ita vo-
bis quoque ô noui Christiani, quemcunque ran-
dem cibum apponamus, nihil palato vestro sapit,

& quidquid infunditur ex vna parte, ex altera, ve-
lut dolia Danaïdum, rejicitis.

V. Non desunt ex nouæ istius Religionis secta-
toribus, qui scrupulo aliquo conscientiæ percussi,
alij hoc, alij illud confitentur ac concedunt di-
centes plerique, vltterius, quam oportuerit, fal-
cem immisissam fuisse in eas res, quæ plurimum
habent sanctitatis pietatisque, non decuisse om-
nes illas ceremonias relegare, quæ in Ecclesiæ
Romana longa iam annorum serie viguerunt,
quæ oculos nostros erudiunt, quemadmodum
verbi prædicatio, aures; considerandam fuisse
ipsam ceremoniarum substantiam, quom sint my-
stica, & rerum diuinarum significationem con-
tineant. Verum, inquit, Ethnici & Idolola-
træ earum sunt auctores, easque, ad cultum fal-
sorum deorum suorum procederunt. Et honor
illis deferretur is, quem non merentur. Dicen-
dum erat vobis, non auctores earum fuisse Ethni-
cos, sed imitatores quosdam ac mimos Diabo-
lus enim, simia indolem referens, quæ gestu co-
natur exprinere quidquid videt, volens amula-
ri Creatorem suum, ad decipiendos homines,
multas sanctissimas ceremonias à filijs Dei mu-
tuatus est, easque metamorphosi quadam ne ag-
noscerentur, transformauit. Econtrario autem
ad decipiendos Christianos, easdem illas cere-
monias, quom sint illi extortæ è manibus, pro-
fus è medio tollere aggreditur. Diabolum in-
quit iustius sub finem primæ suæ Apologiæ, in-
ter Paganos baptismo quoque vti, & militum
suarum frontem eodem signo signaculo signare
(signum Crucis intelligens) panis oblationem &
resurrectionis memoriam itidem ut inter Chri-
stianos celebrari. Et Tertullianus, Diaboli frau-
dem & malitiam inde ait cognosci, quod à vero
Dei cultu quædam mutuetur, ut ad fidem perti-
nere Christianam videantur Religionem nostram
talem vos representatis, Calvinistæ, ac si de-
sumta esset ex Paganismo, eaque est quotidiana
vestra exprobratio. Primis Christianis ideme-
uenit: nam impius ille Apostata, & Philosophus
Celsus, discipulus magistri voluptatis Epicuri,
ducti zelotypia quadam, quod præclarum illum
Christianorum ordinem viderent, affirmabant
circiter annum Seruatoris centesimum sexagesi-
mum, pulcherrimum quodque quod in Christia-
norum Religione vigeret, id eos ab Ethnicis tam-
quam clientelari iure possidere. Hoc iudicium
esse facti in ipsorum bona admissi. Omnes illas
votum